

[Victor Larsen.]

brug og til Brug i Mark og i Lade, for Misbrug vil meget let finde Sted. Den Betragtning lader sig ikke opretholde. Naar man tør overlade Fiskerne og Industrivirksomhederne afgiftsfri Benzin og gør det, skal vi sige, paa Tro og Love, fordi man har Tillid til de paagældende og ogsaa fører en, om end jeg maa sige, ret minimal Kontrol, saa maa Landbrugets Folk virkelig kunne forlange samme Behandling. Det er fuldkommen uholdbart, og det er en Betragtning, som man fra Landbrugets Side overhovedet ikke kan finde sig i, at det ikke skulde være muligt at vise samme Tillid over for denne Del af Befolkningen.

Maa jeg blot tilføje, at de Landbrug, som anvender Traktorer og lignende Redskaber, er i Reglen i den Klasse, man kalder de store eller de mellemstore Landbrug, her er Gaarden fuld af Folk, som ganske udmærket ved — for saadan er Forholdene ude paa Landet —, til hvilke Formaal Benzinen anvendes. Jeg skal love for, der er Kontrol nok! Jeg gad se den Ejer, som vilde udsætte sig for, at hans Folk skulde anmelde ham, og det vilde der ikke være det mindste at sige til, tværtimod, det var i og for sig deres Pligt at gøre det, hvis han misbrugte den Tillid, der var vist ham, eller overtraadte de Regler, som Lovgivningen havde givet. Netop ogsaa under Hensyn hertil skulde det ikke være vanskeligt at faa indført betryggende Kontrol, saaledes at Mangelen paa denne, som har været den værste Anstødssten, ophæves.

Med Hensyn til det af den højtærede Minister fremsatte Forslag om en Fordobling af Tillægsafgiften paa Motorkøretøjer maa jeg sige, at det er en temmelig drøj Mundfuld. Det er meget sandsynligt, at Vognmandskørselen i de allersidste Aar har givet saadanne Indtægtsmuligheder, at Vognmændene nogenlunde har kunnet klare deres Forpligtelser ogsaa med Hensyn til Afgiften, men det er i alt Fald en Kendsgerning, at Erhvervet tidligere havde det paa den Maade, at det kneb ganske overordentligt, naar den aarlige Opkrævning af Vægtafgiften kom; man maatte ud for at laane Penge for at faa betalt i allersidste Øjeblik, fordi man ikke kunde skrabe Beløbet sammen paa een Gang, og ellers standsede ens Kørselladelse. Jeg er ikke i Tvivl om,

at det vilde føles ganske overordentlig haardt, hvis man gik til en saadan Fordobling af Vægtafgiften; de 15 Mill. Kr., den skal indbringe, er alligevel et saa betragteligt Beløb, at man maa stille det Spørgsmaal, om man stadig væk tror, at Automobilkørselen kan tage alt muligt i Retning af Paalæg.

Forhøjelsen af Benzinafgiften skulde indbringe 30 Mill. Kr., det vil sige, at de to Lovforslag tilsammen skulde indbringe 45 Mill. Kr. Det er et Beløb af en saadan Størrelsesorden, at jeg synes, man maa overveje, om det ikke vil paavirke hele Prisniveauet, og om man kan foretage saadanne Forhøjelser, uden at det giver sig Udslag paa en meget, meget uheldig Maade i vort Prisniveau, saa betydningsfuldt som hele Transportspørgsmaalet er. Jeg synes ogsaa, man maa have Opmærksomheden henvendt paa, at Motorkørselen paa en Maade skylder Staten meget, meget betydelige Beløb, Beløb, som Statskassen stillede til Raadighed under Krigsperioden, da Afgifterne gik ned — men Vejene skulde jo vedligeholdes, det var nødvendigt; skal man indkassere en højere Benzinafgift, synes jeg, det er rimeligt, at man har Opmærksomheden henvendt paa en Tilbagebetaling eller Afbetaling af disse Summer. I øvrigt steg Benzin for nylig 4 Øre, og for ikke ret længe siden sneg den sig 1 Øre op, det vil sige, at der i alt er Tale om en Stigning paa 15 Øre, hvis Lovforslaget gennemføres, og at det vil betyde en meget mærkbar Fordyrelse af Varekørselen med Lastautomobiler og af Vognmandskørsel, er der afgjort ikke nogen som helst Tvivl om.

„Besparelser“ er jo snart blevet et uartigt Ord i den danske Rigsdag, et Ord, der fremkalder kølige Smil og Mistanke om, at den paagældende, der nævner Ordet, ønsker at stille sig i et særligt Relief. Jeg er ikke i Tvivl om, at den højtærede Finansminister ikke ønsker at give flere Penge ud end højest nødvendigt. Jeg tror ogsaa, at Kravet om Besparelse maa rettes til os alle.

Medens mit Parti er villigt til Udvalgsbehandling af de to Lovforslag, er det ganske afgjort med den allerstørste Betænkelighed, at vi gaar ind paa Tanken om Forhøjelser paa Omraader som dem, der her er Tale om, fordi det for hele Samfundet betyder en ny Forhøjelse af Omkostningsniveauet, en Forhøjelse, der igen medfører